

EDITORIAL

MOLT SOROLL I

MASSA INCERTESES

ALBERT IRIGOYEN

Universitat Rovira i Virgili
albert.irigoyen@urv.cat

És molt difícil obrir un editorial —amb tants de temes candents i canviants— per comentar la situació educativa actual. Però precisament tot el que hem viscut el 2020, amb la pandèmia de la covid-19, que ens va confinar durant mesos i va provocar el tancament dels centres docents, ens obliga a prendre'ns uns moments de reflexió que han de facilitar un debat d'idees, posterior i necessari, sobre el model educatiu a seguir. En aquest sentit, hem de parlar sense preeminència política de l'obligada virtualització del curs escolar. De la saturació de propostes formatives en línia a què s'ha vist sotmès el cos docent. De quins tipus d'aprenentatges han assolit els nostres alumnes en temps de confinament. De la dificultat que hem tingut per donar retroacció a l'alumnat per promoure l'autoregulació, tant de l'aprenentatge com de la gestió de les emocions. O podem parlar, també, de com els hem d'educar en temps d'incertesa i, en definitiva, de com hem d'afrontar els cursos que vindran. Són aspectes importants que ens afecten directament com a comunitat educativa, però és molt difícil de trobar-hi una sortida clara i de futur.

Després d'aquests mesos convulsos, en què paradoxalment sembla que el temps s'hagi congelat, mentre que, alhora, sembla que les persones ens hàgim hagut de reinventar i adaptar a correu a noves maneres de fer, hem entès que totes aquestes aportacions ens han de conduir a un debat serè, pausat i reflexiu, lluny de tot el soroll que ens ha interferit durant tantes setmanes (la manca de contacte social amb l'alumnat, l'exces de virtualització, la inexistent regulació del teletreball, les constants i desconcertants directrius polítiques en matèria educativa...). El soroll no sempre és bo, i no tots els canvis han vingut per quedar-se. Perquè tal vegada amb la pressa hem pogut cometre errors, i ara és el moment d'esmenar-los. És curiós, per exemple, que després de tantes hores fent classes i comunicant-nos amb l'alumnat a través de pantalles ens hàgim acabat adonant —per si hi havia algú que encara ho dubtava— que la presència és necessària: no podem viure sense practicar el concepte social.

Per això, reclamem aquest debat educatiu; per això, necessitem analitzar l'estat de la qüestió i discutir models i propostes que sorgeixin del món educatiu. Perquè, a través del diàleg i de la divergència d'idees —pilars bàsics de l'essència cooperativa i universitària—, arribarem a consensos que ens permetran de continuar avançant. Tanmateix, tenim clar que aquest debat i la reformulació del model educatiu amb què treballarem en aquesta societat postcovid-19 s'ha de produir al mateix temps del que ja hem hagut d'afrontar (i continuarem afrontant), empesos per les conseqüències globals d'una pandèmia que ens ha mostrat la fragilitat d'un món que fa temps que ens dona senyals d'alarma. L'educació hi té molt a dir! Som-hi?

Juliol 2020